

**KRYTERIA RADIOLOGICZNE PODEJMOWANIA DZIAŁAŃ WE WCZESNEJ I POŚREDNIEJ FAZIE AWARII,
MAJĄCYCH NA CELU OCHRONĘ LUDZI PRZED PROMIENIOWANIEM JONIZUJĄCYM**

1. Wczesna faza awarii ¹⁾

Lp.	Dawka ¹⁾ promieniowania jonizującego wyrażona w mSv lub mCy		Proponowane działania
	dla całego ciała ²⁾	dla płuc ³⁾ , tarczycy i pojedynczych narządów szczególnie narażonych	
1	2	3	4
1	5—50 ⁴⁾	50—500	ukrycie w budynkach
2	—	50—500 ⁴⁾	podanie stabilnego jodu
3	50—500	500—5000	ewakuacja

2. Pośrednia faza awarii ⁴⁾:

Lp.	Równoważnik dawki obciążającej w pierwszym roku, wyrażony w mSv		Proponowane działania
	dla całego ciała	dla pojedynczych, szczególnie narażonych narządów	
1	2	3	4
1	5—50 ⁴⁾	50—500	kontrola produktów żywnościowych i wody
2	50—500	nie określa się	przesiedlenie

Objaśnienia:

- ¹⁾ Wczesna faza awarii obejmuje okres od chwili stwierdzenia możliwości wystąpienia zagrożenia radiologicznego do zakończenia uwalniania radionuklidów i ich osadzania; czas trwania fazy może wynieść, w zależności od charakteru awarii, od paru godzin do kilku dni; w razie braku danych, zaleca się przyjmowanie do szacowania przewidywanych dawek okresu jednego tygodnia.
- ²⁾ W razie gdy poszczególne organy lub tkanki są napromieniowywane małymi dawkami, powinien być także obliczony efektywny równoważnik dawki i porównywany z dawką dla całego ciała.
- ³⁾ W razie występowania dużych dawek promieniowania alfa należy pomnożyć dawkę pochłoniętą wyrażoną w mCy przez współczynnik względnej skuteczności biologicznej (WSB); zaleca się przyjmowanie wartości WSB równej 10.
- ⁴⁾ Lub efektywny równoważnik dawki.
- ⁴⁾ Wyłącznie tarczycę.
- ⁴⁾ Pośrednia faza awarii rozpoczyna się po zakończeniu procesu osadzania się radionuklidów na powierzchni ziemi i może trwać, w zależności od charakteru awarii, od kilku dni aż do roku.

181

UCHWAŁA NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

z dnia 1 lipca 1989 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie opłat za czynności adwokackie w postępowaniu innym niż przed organami wymiaru sprawiedliwości.

Na podstawie art. 58 pkt 6 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 i Nr 25, poz. 187, z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i z 1986 r. Nr 42, poz. 202) uchwała się, co następuje:

§ 1. W uchwale Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 3 sierpnia 1988 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w postępowaniu innym niż przed organami wymiaru sprawiedliwości (Monitor Polski Nr 23, poz. 214) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wynagrodzenie adwokata ustala się na podstawie stawek określonych w rozdziałach 2—4, chyba że wysokość wynagrodzenia zostanie określona w innej wysokości w umowie między kierownikiem zespołu a klientem”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1989 r.

Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej: *K. Łojewski*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0560-1300-89.

PL ISSN 0209-214X

Cena 64,00 zł